

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.432 van 28 februari 1996
in de zaak A. 66.308/IV-15.405.**

In zake : Kristof SIERENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te
SINT-ANDRIES (Brugge),
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

de inrichtende macht van de Vrije Technische
Scholen Sint-Niklaas,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. HENDRICKX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Van Bréestraat 10, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Kristof SIERENS op 9 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 september 1995 van de inrichtende macht van de Vrije Technische Scholen Sint-Niklaas waarbij de beslissing van 23 augustus 1995 van de delibererende klasseraad verzoeker geen studieattest toe te kennen, gehandhaafd wordt;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. COTTYN, die loco Advocaat A. LUST verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. HENDRICKX, die loco Advocaat W. HENDRICKX verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens het schooljaar 1994-1995 is verzoeker leerling in het tweede jaar van de derde graad technisch onderwijs, afdeling textielproductie, aan de Vrije Technische Scholen van Sint-Niklaas.

1.2. Op 30 juni 1995 besluit de delibererende klasseraad verzoeker niet geslaagd te verklaren en hem dienvolgens een C-attest te verlenen.

1.3. Tegen deze beslissing wordt de beroepsprocedure gevolgd die is vastgesteld in artikel 64 en volgende van het besluit van 13 maart 1991 van de

Vlaamse Executieve betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs.

1.4. Deze procedure loopt uit op de bestreden beslissing, de beslissing van 14 september 1995 van de inrichtende macht van de betrokken school "de beslissing van de delibererende klasseraad te handhaven", lees in de terminologie van het besluit van 13 maart 1991 de beslissing dat de delibererende klasseraad niet opnieuw dient samen te komen.

Dat is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat verzoekers annulatiemiddelen uitsluitend betrekking hebben op de beoordeling die gemaakt werd van zijn geïntegreerde proef; dat dit logisch is nu zijn niet slagen uitsluitend wordt gemotiveerd doordat hij voor die proef niet heeft voldaan;

Overwegende dat artikel 50 van voornoemd besluit van 13 maart 1991 handelt over de geïntegreerde proef; dat daar is bepaald dat deze proef slaat op vakken van het fundamenteel gedeelte van de optie dat de gekozen studierichting bepaalt en dat ze de vorm van een eindwerk mag aannemen;

Overwegende dat voor het leerjaar waarin verzoeker ingeschreven is verzoekers school heeft beslist dat de geïntegreerde proef zou bestaan uit twee opdrachten : 1° de schriftelijke beschrijving van een actuele breimachine of van breitechnieken, 2° de praktische uitvoering van de onderdelen van een pull-over of een ander breiproduct;

3. Overwegende dat door zijn annulatiemiddelen heen verzoeker uitdrukkelijk allerlei onwaarheden verwijt aan de verwerende partij die deze stuk voor stuk tegenspreekt; also :

1° Er is nooit sprake geweest van enige tussentijdse evaluaties of als er geweest zijn, dan heeft verzoeker daar nooit iets van vernomen. Ook werden geen remediërende adviezen gegeven. Een en ander doet vermoeden dat de evaluaties die in het evaluatieboek vermeld zijn, achteraf ingeschreven zijn om een post-factum rechtvaardigingsstuk te leveren.

De Raad van State merkt hierbij aan dat de verwerende partij blijkbaar niet zonder reden kan aanstippen dat ook de processen-verbaal van de klasseraad van 7 maart 1995 en 24 april 1995 zich negatief uitlaten over verzoekers prestaties met betrekking tot de geïntegreerde proef : "... heeft te weinig gedaan voor de GIP" en "voldoet nog steeds niet aan de gestelde verwachtingen"; zijn volgens verzoeker die stukken dus ook achteraf opgemaakt?

2° Bij de eindevaluatie werden verzoeker geen mondelinge vragen gesteld over de inhoud van zijn werkstuk.

De verwerende partij stelt dat verzoeker "geen enkel zinnig antwoord (kon) geven met betrekking tot het aangeboden werkstuk"; ze wijt dat inzonderheid hieraan dat verzoeker het werkstuk niet zelf had gemaakt; daarover verder.

3° De bewering van de verwerende partij dat het logboek -dat is het boek waarin de leerling zijn werkzaamheden voor de proef bijhoudt, waardoor zijn mentor en de begeleidende leerkrachten zijn prestaties kunnen volgen en hem, in dat boek, zo nodig remediërende adviezen kunnen geven- steeds ontbrak zodat geen remediërende adviezen gegeven konden worden, mist feitelijke grondslag daar verzoeker het logboek steeds bij had, "minstens kon hij het op het eerste verzoek meebrengen en kort nadien afgeven", en het nooit werd opgevraagd.

De verwerende partij : het logboek werd nooit aangeboden niettegenstaande de diverse verzoeken daartoe.

4° Verzoeker heeft zijn werk als eerste van de klas ingediend.

De verwerende partij ontkent dat.

5° De verwerende partij beweert ten onrechte dat het door hem ingeleverde werk bestond uit "losse bladen in een plastiek farde", dat was zijn eigen niet ingebonden exemplaar dat hij op vraag van de mentor als tweede exemplaar heeft afgegeven; het eerste exemplaar was behoorlijk ingebonden met ringen.

4. Overwegende dat binnen het raam van een kort geding het onderzoek naar de feiten uiteraard oppervlakkiger mag zijn dan in het kader van het geding over de grond; dat niettemin de Raad zeker aandacht zou besteden aan de hierboven weergegeven detailkritiek van verzoeker -en daarbij wellicht belang zou hechten aan het ontbreken van een proces-verbaal van de jury voor de geïntegreerde proef- was het niet dat op een fundamenteel punt verzoeker de verwerende partij niet uitdrukkelijk tegenspreekt; dat bedoeld wordt op de verklaring van de verwerende partij dat verzoeker zijn werk zelf niet heeft gemaakt;

Overwegende dat zulks een eerste keer wordt geaffirmeerd in de notulen van de zitting van 30 juni 1995 van de delibererende klasseraad : "heeft het niet zelf gemaakt" "eigen woorden", zo heet het daar; dat in de nota van de verwerende partij die beschuldiging tot driemaal toe wordt herhaald :

"Er was duidelijk sprake van bedrog : het werkstuk was volledig door derden samengesteld. Het programma bevatte zelfs de initialen F.V. Frans VANDENBUERIE, de techniker van het bedrijf SIERENS, het programma werd weergegeven in een vreemde taal die Kristof SIERENS niet machtig is! Kristof SIERENS geeft toe dat hij het werk niet zelf heeft gemaakt. (p. 3)...

Het beste bewijs dat verzoeker een leugen niet schuwt, is het feit dat verzoeker bij de verdediging van de geïntegreerde proef diende toe te geven dat het aangeboden werkstuk niet door hem werd gemaakt. (p. 7)...

De jury heeft bij de eindbeoordeling duidelijk kunnen vaststellen (cfr. notulen) dat de geïntegreerde proef absoluut niet voldeed en dat het werkstuk zelfs niet door betrokkene werd gemaakt. (p. 8)";

dat ook ter terechtzitting de verwerende partij die beschuldiging herhaalt; dat verzoeker van zijn kant ter terechtzitting noch de nota van de verwerende partij tegensprekt, noch haar mondelinge bevestiging van die nota;

Overwegende dat het vooralsnog -dat wil zeggen in het stadium van het kort geding- geen zin heeft in te gaan op omstandige detailkritiek, zoals verwoord in de annulatiemiddelen, wanneer een fundamenteel verwijt, dat op zich de bestreden beslissing lijkt te kunnen schragen, niet aan uitdrukkelijke kritiek in de annulatiemiddelen wordt onderworpen; dat de vordering wordt verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig februari 1900
zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld
uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.